

**WYSTĄPIENIE POKONTROLNE
Z KONTROLI DORAŻNEJ
przeprowadzonej
w placówce opiekuńczo – wychowawczej
Domu Dziecka Nr 4 ul. Piłsudskiego 48
66-200 Świebodzin**

Działając na podstawie art. 186 pkt 3, w związku z art. 123 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 135 z późn. zm.)

zespół kontrolny w składzie:

- Agnieszka Kraska – starszy inspektor wojewódzki Wydziału Polityki Społecznej LUW, nr upoważnienia: 17-1/2014 z dnia 27 stycznia 2014r. – przewodnicząca zespołu
- Elżbieta Szwonka – inspektor wojewódzki Wydziału Polityki Społecznej LUW, nr upoważnienia: 17-2/2014 z dnia 27 stycznia 2014r.
- Jolanta Szynkarczuk – Dyrektor Ośrodka Interwencji Kryzysowej ul. Okrzei 39 w Gorzowie Wlkp., włączona w skład zespołu kontrolnego za zgodą Wojewody Lubuskiego, wydaną dnia 24.02.2014r. – nr upoważnienia 17-3/2014 z dnia 25 lutego 2014r.

za zgodą Wojewody Lubuskiego (z dnia 27.01.2014r.) przeprowadził w dniach 28 stycznia i 26 lutego 2014 roku **kontrolę doraźną** w trybie uproszczonym.

Przedmiotem kontroli było zbadanie zagadnień w zakresie przestrzegania praw dziecka, w tym stosowania przemocy względem wychowanków placówki oraz przestrzegania standardu ilościowego w placówce.

Pismem ZEW/414/39-3/2014/JK z dnia 15 stycznia 2014r. z Biura Rzecznika Praw Dziecka nadesłano informację o nieprawidłowościach w funkcjonowaniu Domu Dziecka w Świebodzinie. Pismo nie wskazywało, której placówki dotyczyły sygnały, więc ustalono telefonicznie z pracownikiem Biura Rzecznika Praw Dziecka – p. Joanną Kuźmińską, że skarga, która wpłynęła do Biura Rzecznika dotyczyła zdarzeń w Domu Dziecka Nr 4, ul. Piłsudskiego 48 w Świebodzinie.

Zarzuty dotyczyły stosowania przemocy psychicznej i fizycznej w stosunku do dzieci, zarówno ze strony pracowników placówki, jak i innych wychowanków, w tym bicia

i wymuszania przekazania papierosów, stosowania zakazów wychodzenia z placówki i zakazów kontaktów z rówieśnikami. Pojawiły się także zarzuty nierzetelnego wydawania przez placówkę zgody na urlopowania do domów w dni wolne od nauki szkolnej (niektórym dzieciom zabrania się wychodzenia), zarzuty niepodejmowania działań zmierzających do powrotu dziecka do rodziny naturalnej, odmowy zakupu ubrań, zabierania kieszonkowego, zabrania korzystania z komputera.

Ponadto, w związku z pismem przesłanym do tut. Wydziału mailem w dniu 2.01.2014r., dotyczącym rejestru wolnych miejsc w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, ustalono, że w ewidencji Domu Dziecka Nr 4 wpisanych jest 48 wychowanków, tj. 18 wychowanków ponad stan. Mając na uwadze tą sytuację uznano, że zachodzi konieczność zbadania sytuacji podczas kontroli doraźnej.

Kontrolę przeprowadzono w obecności p. Małgorzaty Szpigiel – Zastępcy Dyrektora Centrum Administracyjnego do Obsługi Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych w Świebodzinie, będącej jednocześnie zastępcą Dyrektora kontrolowanej placówki.

Celem kontroli było zweryfikowanie przestrzegania praw dziecka, określonych w art. 4 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz przestrzeganie standardu ilościowego w placówce.

Szczegółowej ocenie poddano zagadnienia:

1. Stosowanie przemocy psychicznej i fizycznej w stosunku do dzieci, zarówno ze strony pracowników placówki, jak i innych wychowanków, w tym bicie i wymuszanie przekazania papierosów, stosowanie zakazów wychodzenia z placówki i zakazów kontaktów z rówieśnikami.
2. Podejmowanie działań zmierzających do powrotu dziecka do rodziny naturalnej oraz wydawanie przez placówkę zgody na urlopowania do domów w dni wolne od nauki szkolnej.
3. Odmowa zakupu ubrań i zabranianie korzystania z komputera.
4. Przydzielanie kieszonkowego.
5. Przestrzeganie standardu ilościowego w placówce.

Podczas czynności kontrolnych przeprowadzono anonimową ankietę wśród wychowanków placówki, przyjęto do protokołu pisemne oświadczenia dyrektora placówki, pobrano dokumentację dotyczącą wykazów wychowanków przebywających w placówce, wykazy przepustek świątecznych i stałych, dokumentację księgową dotyczącą wypłat kieszonkowego i zakupów odzieży, jak również przeanalizowano dokumentację wychowanków prowadzoną przez placówkę w związku z pracą z wychowankiem. Ponadto, w obecności specjalisty-

psychologa włączonego do zespołu kontrolnego, przeprowadzono spotkanie z kadrami placówki poświęcone omówieniu wyników badań ankietowych.

Na tej podstawie dokonano oceny zarzutów zawartych w piśmie kierowanym przez Biuro Rzecznika Praw Dziecka oraz zbadano standard ilościowy w placówce.

Tuż przed rozpoczęciem badania ankietowego, ok. godz. 10, w placówce znajdowało się 5 dzieci. Jeden z wychowanków dał do zrozumienia, że zna powód przeprowadzania czynności kontrolnych.

Ustalenia z kontroli:

1. Stosowanie przemocy psychicznej i fizycznej w stosunku do dzieci, w tym bicia i wymuszania przekazania papierosów.

Celem sprawdzenia, czy przemoc w placówce jest stosowana przeprowadzono wśród wychowanków anonimową ankietę. Ankieta zawierała 22 pytania, z których 7 dotyczyło stosowania lub obserwowania przemocy w placówce oraz palenia papierosów. W badaniu ankietowym wzięło udział 17 spośród 28 wychowanków, przebywających w ciągu tygodnia w placówce (20 dzieci przebywających na co dzień poza placówką nie była brana pod uwagę), co stanowi 60% wychowanków.

Ankieta pokazała, że 65% spośród badanych wychowanków widziało jak inni wychowankowie szarpali lub bili się. Z ankiety wynika także, że wychowankowie palą papierosy. Ma to miejsce w budynku placówki (1 odpowiedź) oraz poza budynkiem, wokół domu (16 odpowiedzi). 14 ankietowanych odpowiedziało, że papierosy kupują, 1 – dostają lub kupują. Celowo, żeby nie sugerować odpowiedzi, nie zapytano wprost czy przekazanie papierosów jest wymuszane od innych wychowanków, ale żaden wychowanek na pytanie „skąd wychowankowie biorą papierosy” nie odpowiedział w sposób sugerujący wymuszanie. Można zatem postawić wniosek, że zjawisko to najprawdopodobniej nie występuje w placówce.

* wyłączenia dokonał zespół kontrolny na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 122, poz. 1198 w późn. zm.)

Za zgodą wojewody włączono do zespołu specjalistę – psychologa, Dyrektora Ośrodka Interwencji Kryzysowej w Gorzowie Wlkp., posiadającego duże doświadczenie zawodowe w pracy z osobami w kryzysie oraz doświadczającymi przemocy.

Zorganizowano następnie spotkanie zespołu kontrolnego w rozszerzonym już składzie z kadrami wychowawców oraz oddzielne z dyrektorem placówki – p. Lidią Gintowt-Listowską i jej zastępcą, uczestniczącą wcześniej w czynnościach kontrolnych.

W spotkaniu uczestniczyło 11 wychowawców. Spotkanie służyło przedstawieniu wyników ankiet i umożliwieniu kontrolującym dokonanie oceny problemu również od strony kadry placówki. Podczas spotkania wychowawcy mieli okazję wypowiedzieć się na temat problemów pojawiających się w pracy w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz skonsultować z psychologiem konkretne sytuacje wychowawcze. Sugerowali też, że zmiany organizacyjne, przez które placówka przechodziła przez ostatnie 2 lata¹ wprowadziły chaos i odwracały uwagę od problemów wychowawczych. Wychowawcy wyjaśnili, że sytuacje, w których podnieśli głos na wychowanka miały miejsce tylko wtedy, gdy ten prowokował sytuacje niebezpieczne dla siebie, np. wtedy gdy stał na oknie próbując skoczyć lub gdy był hałas i musiał natychmiast zareagować. Z kolei co do sytuacji szarpania lub uderzenia wychowanka, wychowawcy wyjaśnili, że takie sytuacje zdarzają się tylko wówczas, gdy wychowanek jest agresywny względem wychowawcy lub drugiego wychowanka (np. mierzy nożem lub krzesłem w kierunku osoby), a wychowawca przytrzymuje mu rękę, żeby udaremnić atak. Wychowawcy twierdzą, że takie zachowania w opinii wychowanków mogą być odczytane jako szarpanie. Wychowawcy podczas spotkania opisywali wiele sytuacji związanych z agresywnym zachowaniem wychowanków w stosunku do nich, z wyzwiskami, którymi są obrzucani. Informowali też, że niektóre dzieci mają bardzo głębokie zaburzenia psychiczne, dodatkowo sprzężone z innymi deficytami, że ich funkcjonowanie w warunkach placówki opiekuńczo-wychowawczej jest niezwykle trudne. Z rozmów z wychowawcami wynika, że

* wyłączenia dokonał zespół kontrolny na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 122, poz. 1198 w późn. zm.).

Kadra kontaktuje się ze sobą, próbuje naradzać się, dyskutować, jednak ma to charakter nieformalny, a specyfika ich pracy (tj. brak możliwości opuszczenia choćby na chwilę wychowanków) utrudnia radzenie sobie z własnymi emocjami. Przyznali, że nie ma w placówce zwyczaju zespołowego opracowywania systemu wychowawczego z danym wychowankiem. Wnioski wynikające ze spotkania z kadrami placówki przekazano dyrekcji domu,

¹kadra placówki do 2012r. pracowała w Domu Dziecka w Chociulach (ten sam Powiat), który w związku z brakiem możliwości uzyskania standardu został zlikwidowany, a pracownicy i wychowankowie „wchłonięci” przez Dom Dziecka Nr 4 w Świebodzinie. Elektem tych zmian były 2 przeprowadzki i zmiana pracodawcy.

zachęcono Panie dyrektor do organizowania częstszych spotkań kadry placówki, efektem których będzie wypracowanie sposobów reagowania na poszczególne sytuacje. Podkreślono też konieczność wypracowania procedur postępowania w sytuacjach kryzysowych.

Zarzuty stosowania zakazów wychodzenia z placówki i zakazów kontaktów z rówieśnikami, artykułowane w cytowanym piśmie Biura Rzecznika Praw Dziecka zbadano poprzez ankietę. Postawiono pytanie dotyczące ograniczenia wychodzenia poza placówkę. Wszyscy ankietowani potwierdzili, że wychodzenie poza placówkę jest czasami zabronione. Wśród powodów ograniczeń najczęściej podawane są kary za niewłaściwe zachowanie – 47%. Podczas kontroli przeanalizowano regulamin wychowanka pod kątem kar stosowanych w placówce. W § 4 Regulaminu zawierającym zapisy dotyczące kar zapisano, że za nieprzestrzeganie regulaminu wychowanek może być ukarany upomnieniem, naganą, zmianą środka wychowawczego decyzją sądu oraz skreśleniem z listy wychowanków. Żadna z wymienionych kar nie odnosi się do ograniczenia wychodzenia poza placówkę, więc karanie wychowanków w ten sposób uznać można za nieregulaminowe. Poza tym,

* wyłączenia dokonał zespół kontrolny na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 122, poz. 1198 w późn. zm.)

2. Podejmowanie działań zmierzających do powrotu dziecka do rodziny naturalnej

W toku kontroli przeanalizowano odpowiedzi wychowanków zawarte w ankiecie, dotyczące urlopowania do domów rodzinnych wychowanków. Badanie wykazało, że 94% wychowanków odwiedza rodziców/bliskich. Odpowiedzi wskazują, że większość odwiedzin (76%) miało miejsce na przestrzeni tygodnia, pozostałe: dwa tygodnie temu, niedawno. W ankiecie na pytanie: „czy zdarzyło się, że „za karę” nie mogłeś odwiedzić rodziców/bliskich?” twierdząco odpowiedziało 47 % badanych, zaprzeczyło – 53%. Siedmioro ankietowanych udzieliło wyjaśnień dotyczących przyczyn odmowy. W dwóch przypadkach jako powód wskazano między innymi: „źle się zachowywałem”, „pobiłem mojego kolegę w szkole”.

Z badania dokumentacji – wykazu przepustek i ewidencji wychowanków wynika, że 37 wychowanków posiada ustalone przez Sąd przepustki stałe lub okresowe do swoich bliskich, co stanowi 77% dzieci. Pozostali wychowankowie (11 osób) są odwiedzani przez rodziców na miejscu (3 dzieci) lub przebywają na ucieczce (4 osoby), bądź w innej placówce, tj. szpitalu psychiatrycznym, MOW (4 osoby). Z wykazu tego wynika, że w stosunku

do 3 dzieci placówka nie wyraziła zgody na urlopowanie do domu, mimo zgody sądu. Powodem tego stanu było pogorszenie się sytuacji w rodzinie.

Podczas czynności kontrolnych dokonano analizy dokumentacji 3 wychowanków (Patrycja M., Mateusz D, Kacper S.). Dokumentacja wszystkich wychowanków pokazuje, że dzieci utrzymują kontakty z rodzicami. W każdej z teczek dzieci znajdowały się kwestionariusze wywiadów środowiskowych, podczas których oceniono sytuację bytową rodziny. Dla każdego wychowanka opracowano diagnozę psychofizyczną, elementem której jest analiza rozwoju dziecka, analiza przyczyn kryzysu w rodzinie oraz wpływ kryzysu na rozwój dziecka, jak również opis relacji dziecka z najbliższym otoczeniem. W diagnozie odnotowane są zaburzenia, nieprawidłowe i niewłaściwe zachowania, reakcje nieadekwatne do poziomu rozwojowego dziecka i do bodźców. W oparciu o ten dokument, dla wychowanków opracowano plan pomocy, który był modyfikowany wraz ze zmianą sytuacji dziecka, nie rzadziej niż co pół roku. Cele w planach pomocy były dobrane stosownie do sytuacji wychowanków, znajdujące swoje odzwierciedlenie w diagnozie wychowanka. Plany zawierały też metody, dobrane do osiągnięcia danego celu. Na bieżąco prowadzono również karty pobytu (co miesiąc karta opisująca przebieg funkcjonowania dziecka). Dokumenty te są skorelowane. Zapisy w kartach bardzo rzetelnie opisują funkcjonowanie dziecka w każdym obszarze, również trudności w codziennym funkcjonowaniu. Stanowią bogate źródło wiedzy o dziecku. W kartach znajdowały się informacje m.in. o liczbie kontaktów dziecka z rodzicami, wraz z datami, opisem stanów emocjonalnych dziecka pod wpływem tych kontaktów. W przypadku, gdy pod wpływem wizyt w domu (dot. Mateusza D.) dziecko gorzej funkcjonowało, podjęto decyzję o czasowym ograniczeniu tych kontaktów z babcią. Podjęcie tej decyzji poprzedzała konsultacja psychiatryczna (dziecko leczone u psychiatry dziecięcego na skutek zaburzeń zachowania), podczas której lekarz psychiatra wyraźnie zalecił ograniczenie kontaktów. Z dalszej dokumentacji wynika, że kontaktów nie zaniechano i nadal odbywały się w zmienionej formie. W innym przypadku (Patrycja M.), gdy podczas odwiedzin rodzice nadmiernie koncentrowali się na swoich osobach i konfliktowali się nawzajem, podjęto decyzję o oddzielnych odwiedzinach każdego z rodziców.

Dokumentacja potwierdza, że placówka nie ogranicza kontaktów dzieci z ich rodzicami, o ile kontakty nie zagrażają bezpieczeństwu dziecka. Dokumentacja potwierdza też, że rodzice są motywowani do kontaktów z dziećmi. Placówka pracę z rodziną dziecka planuje zgodnie ze wskazaniami zawartymi w diagnozie psychofizycznej dziecka i ze zmieniającą się sytuacją

dziecka. Niepokojący jest fakt, iż prawie połowa ankietowanych podała, że karą za złe zachowanie było ograniczanie kontaktów z ich bliskimi.

3. Odmowa zakupu ubrań i zabrania korzystania z komputera

Jak wynika z dokumentów księgowych przedłożonych kontrolującym, w okresie od maja do grudnia 2013 r. na zakup odzieży i obuwia dla wychowanków przeznaczono kwotę 6.424 zł, co stanowi średnio 133 zł na wychowanka. W stosunku rocznym da to kwotę 199,50 zł na wychowanka. Biorąc pod uwagę fakt, iż dzieci często trafiają do placówki bez odpowiedniej odzieży i ubrania, w ocenie kontrolujących jest to niska kwota.

W ankiecie również znalazło się pytanie dotyczące odmowy zakupów odzieży. Tylko 1 ankietowany odpowiedział, że odmówiono mu zakupu odzieży, nie doprecyzowano jednak czego ta odmowa dotyczyła. Nie można więc uznać, że zarzut odmowy zakupu ubrań jest zasadny.

Kwestia odmowy korzystania z komputera została wyjaśniona na podstawie oświadczenia zastępcy dyrektora placówki. Zgodnie z deklaracją p. Małgorzaty Szpigiel, możliwość korzystania z komputera uregulowana jest wewnętrznie, a ograniczanie korzystania z komputera jest jedną z form dyscyplinujących wychowanków. W ocenie kontrolujących nie stanowi to naruszenia praw wychowanka, jednak w regulaminie wychowanka wśród kar nie wpisano takiej formy, uznać więc ją można za nieregulaminową.

4. Przydzielanie kieszonkowego

Zasady przydzielania kieszonkowego zostały ustalone w regulaminie przyznawania kieszonkowego. Zgodnie z regulaminem, kieszonkowe wypłaca się co miesiąc w kwocie minimalnej, tj. 10 zł z możliwością podwyższenia w nagrodę za szczególne osiągnięcia w wybranych dziedzinach. Jak deklaruje zastępca dyrektora w oświadczeniu, do października 2013r. kieszonkowe wypłacane było co miesiąc w wysokości 17 zł, jednak w związku z trudną sytuacją finansową placówki, wysokość kieszonkowego uległa zmniejszeniu. Kieszonkowe nie wypłacone w październiku 2013r. zostało wyrównane w listopadzie. Kieszonkowe nie zostało wypłacone w grudniu 2013r., ale z deklaracji dyrektora miało zostać wypłacone do 30.01.2014r. wraz z kieszonkowym za styczeń br. Dyrektor oświadczyła ponadto, że wielokrotnie informowano Zarząd Powiatu o trudnościach finansowych placówki, spowodowanych głównie reorganizacją (powołaniem 6 odrębnych jednostek organizacyjnych w miejsce 1 dużego domu dziecka przy ul. Łużyckiej).

Z analizy dokumentów księgowych przedłożonych kontrolującym wynika, że w okresie od czerwca do grudnia 2013r. wypłacono łącznie 3.644 zł kieszonkowego, co w przeliczeniu na 1 miesiąc na 1 wychowanka (3.644 zł / 7 miesięcy / 48 wychowanków) dało kwotę 10,84 zł

miesięcznie. Średnia wysokość kieszonkowego mieści się w minimalnej kwocie, określonej w przepisach prawa, kwoty te są jednak wypłacane nieregularnie. Zatem zarzut niewypłacania kieszonkowego potwierdza się w części.

5. Przestrzeganie standardu ilościowego w placówce

Jak wynika z ewidencji wychowanków w dniu kontroli w placówce przebywało 48 dzieci. 11 dzieci z tej grupy przebywa na co dzień poza placówką (1 dziecko przebywa w zakładzie poprawczym, 1 uczy się w Ośrodku dla Dzieci z Wadami Słuchu, 8 przebywa i uczy się w MOW, 1 przebywa w szpitalu psychiatrycznym na oddziale psychiatrii sądowej o wzmocnionym nadzorze), ponadto 4 dzieci w dniu kontroli przebywała na długotrwałych ucieczkach. Z ewidencji wynika, że w ciągu tygodnia w placówce przebywają 33 osoby. W dniach wolnych od nauki szkolnej część wychowanków wyjeżdża do domów na przepustki świąteczne lub/i weekendowe i liczba wychowanków nie przekracza 30 osób. Placówką zarządza Dyrektor Centrum ds. Obsługi Placówek, które mieści się w innej części miasta. W placówce nie ma koordynatora.

W toku czynności kontrolnych dokonano oględzin obiektu, w którym mieści się Placówka. Z oględzin wynika, że budynek posiada pokoje mieszkalne na 45 miejsc. Gdyby więc wszyscy wychowankowie w tym samym czasie powrócili do placówki, nie mieliby swojego miejsca. Liczba dzieci w placówce przekracza dopuszczalną liczbę 30 wychowanków, określoną w art. 230 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej – Placówka nie spełnia standardów ilościowych. Liczba miejsc (45) w placówce jest o 3 miejsca za niska w stosunku do liczby wychowanków (48).

Ocena zarzutów zawartych w piśmie kierowanym przez Biuro Rzecznika Praw Dziecka

Po przeprowadzeniu kontroli uznano, że:

1. Odnośnie zarzutów stosowania przemocy przez wychowawców w stosunku do dzieci stwierdzono, że w placówce nie wypracowano jednolitego systemu wychowawczego, nie ma również procedur postępowania w sytuacjach kryzysowych.
* wyłączenia dokonał zespół kontrolny na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 122, poz. 1198 w późn. zm.)
2. Przeprowadzona ankieta nie potwierdziła zarzutu wymuszania przekazania papierosów wśród wychowanków.
3. Dokumentacja kontrolna wykazała, że placówka nie ogranicza kontaktów dzieci z ich rodzicami, o ile kontakty nie zagrażają bezpieczeństwu dziecka.

* wyłączenia dokonał zespół kontrolny na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 122, poz. 1198 w późn. zm.)

4. Zarzut odmowy zakupu ubrań nie potwierdził się, jednak ustalono, że kwoty przeznaczane przez placówkę na zakup ubrań w przeliczeniu na 1 wychowanka są niskie.
5. Odnośnie zarzutu zabraniać korzystania z komputera stwierdzono, że istotnie stosowane są takie zakazy, ale mają one charakter dyscyplinujący i nie łamią praw dziecka, zatem nie jest to nieprawidłowość. Ograniczenia te nie występują jednak w katalogu kar wymienionych w regulaminie wychowanka.
6. Zarzuty dotyczące przyznawania kieszonkowego potwierdziły się w części – średnia wysokość kieszonkowego mieści się w minimalnej kwocie, określonej w przepisach prawa, kwoty te są jednak wypłacane nieregularnie.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 125 cytowanej ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, zalecam:

* wyłączenia dokonał zespół kontrolny na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 122, poz. 1198 w późn. zm.)

Pouczenie

Podmiot prowadzący placówkę opiekuńczo-wychowawczą, któremu wydano zalecenia pokontrolne może, w terminie 7 dni od dnia otrzymania tych zaleceń, zgłosić do nich zastrzeżenia. Wojewoda w terminie 14 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń przedstawia stanowisko w sprawie ich uwzględnienia.

Podmiot, któremu wydano zalecenia jest obowiązany w terminie 30 dni od dnia otrzymania zaleceń do powiadomienia wojewody o realizacji zaleceń.

W przypadku niepodjęcia lub niewykonania czynności wynikających z zaleceń pokontrolnych mających na celu ograniczenie lub likwidację stwierdzonych istotnych uchybień lub nieprawidłowości w funkcjonowaniu placówki opiekuńczo-wychowawczej, wojewoda może orzec o czasowym lub stałym cofnięciu zezwolenia na prowadzenie tej placówki. Zgodnie z art. 198 cytowanej ustawy, kto nie realizuje zaleceń pokontrolnych podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 10.000 zł.

Z up. WOJEWODY LUBUSKIEGO

Katarzyna Jankowiak

Dyrektor

Wydziału Polityki Społecznej